

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זיע"א בעל מחבר ספר "שולחן ערוך" נפטר בעתח"ק צאת חובליא י"ג ניסן שנת ת"א שליח לפני ר"מ מנחת כבוד (שם אביר ר' אפרים דר')

רבינו משה אלשיך

רבינו משה איסרליש זיע"א בעל מחבר ספי "דמ"א" נפטר בעיר קראקא י"ג י"ח אייר שנת ת"א שליח לפני ר"מ מנחת כבוד (שם אביר ר' ישראל דר')

"משה" שואל מחבירו "יעקב":

אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומיו

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שייך אחרת איזה טיפש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כפי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידועת התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהרונה"י על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן תקנז – דיני עירוב תבשילין

- ד. צריך שיהא תבשיל זה דבר שהוא ראוי ללפת בו את הפת לאפוקי דייסא:
- ה. תבשיל זה שאמרו אפילו צלי אפילו שלוק אפילו כבוש או מעושן אפילו מין דגים קטנים שהדיחן במים המים והדחתן הוא בישולן לאכילה הרי זה סומך עליהם וכן סומך על תפוחים מבושלים (והוא הדין שאר פירות מבושלים) ועל דגים קטנים שבישולן:
- ו. סומך מערב יום טוב אפילו על עדשים שבשולי קדרה וכן על שמנונית שנדבק בסכין וגרדו והוא שיהא בו כזית:
- ז. מצוה על כל אדם לערב ומצוה על כל גדול העיר לערב על כל בני עירו כדי שיסמוך עליו מי ששכח או נאנס או שהניח עירוב ואבד (והוא הדין עם הארץ שאינו יודע לערב) (אור זרוע) אבל מי שאפשר לערב ולא עירב אלא שרוצה לסמוך על עירובו של גדול העיר נקרא פושע ואינו יוצא בו:
- ח. כשמערב על אחרים אינו צריך לפרט אלא מניח בכלל על כל בני העיר וכל מי שהוא בתחום העיר יוצא בו. הגה: אבל מי שהוא חוץ לתחום אינו יוצא בו אפילו הניח עירוב תחומין ויכול לבוא לכאן אלא אם כן התנה עליו המניח בהדיא (המגיד פק"ו):
- ט. דעת מניח בעינין שיכוין להוציא לאחר אבל דעת מי שהניחו בשבילו לא בעינין בשעת הנחה רק שיודיעוהו ביום טוב קודם שיתחיל לבשל לצורך השבת. הגה: ואם דרך הגדול להניח עליהם סומכין עליו מסתמא (ר"ן פק"ז):
- י. המערב לאחרים צריך לזכות להם על ידי אחר וכל מי שמזכים על ידו בעירובי שבת מזכין על ידו בעירובי תבשילין וכל מי שאין מזכין על ידו באותו עירוב אין מזכין על ידו בזה (ועיין לעיל סימן שס"ז):
- יא. צריך הזוכה להגביה העירוב מן הקרקע טפה:

- יב. חוזר ונטלו מיד הזוכה ומברך על מצות עירוב ואומר בדין יהא שרי לן לאפויי ולבשולי ולאטמוני ולאדלוקי שרגא ולמעבד כל צרכנא מיום טוב לשבת לנא ולפלונני ופלונני או לכל בני העיר הזאת. הגה: ומי שאינו יודע בלשון הקודש יכול לאומר בלשון לע"ז שמכין (מהרי"ל):
- יג. אף על פי שהניח עירוב אינו יכול לבשל מיום טוב ראשון לשבת:
- יד. אם הניח העירוב על דעת לסמוך עליו כל זמן שיהיה קיים אפילו ליום טוב אחר לכתחילה לא יסמוך עליו ליום טוב אחר אבל בדיעבד יכול לסמוך עליו:
- טו. נאכל העירוב או שאבד קודם שבישל לשבת אינו יכול לבשל אלא אם כן נשתייר ממנו כזית:
- טז. לאחר שהכין צרכי שבת יכול לאכול:
- יז. התחיל בעיסתו ונאכל העירוב גומר אותה עיסה והוא הדין אם התחיל לבשל שגומר אותו התבשיל שהתחיל:
- יח. אפה ולא בישל או בישל ולא אפה ונאכל העירוב או אבד מה שנעשה בהיתר אפילו נתכוין בו לצורך יום טוב יכול הוא להניחו לשבת ולבשל מכאן ואילך ליום טוב:
- יט. מי שלא עירב מותר להדליק נר של שבת ויש אוסרין:
- כ. מי שלא עירב כשם שאסור לבשל לעצמו כך אסור לבשל לאחרים ואפילו בביתם וגם אחרים אסורים לבשל לו ואין תקנה אלא שיתן קמחו ותבשילו לאחרים שעירבו במתנה והם אופים ומבשלים ונותנין לו ואפילו בביתו יכולים לבשל ואם אין שם אחרים שעירבו יש אומרים שמותר לאפות בצמצום פת אחד ולבשל קדירה אחת ולהדליק נר אחד. הגה: ואם הניח עירוב ולא הזכיר המלאכות בהדיא אלא אמר בדין יהא שרי לן למעבד כל צרכנא הוי כמי שלא עירב כלל (אור זרוע). ומי שמתענה ביום טוב אסור לבשל לאחרים אפילו לצורך בו ביום דהוי כמי שלא הניח עירוב שאינו מבשל לאחרים (מהרי"ל):

סיב'ר'נו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לרבים צדיקים.